

Vzponlad je prišla!

Bilo je, ni še davno tega, da sem sedel ves dan sè svojim továrišem v zahuhlej sobi in gledal na obnebje, ki je bilo prepreženo sè sivimi oblaki. Ni se hotelo pokazati ljubo solnčece, da bi razvedrilo mojo dušo, ki je tako zeló hrepenela po zlatih solnčnih dnevih. Moj továriš je bil tudi, kakor jaz, ves zamisljen v tisti pusti čas. Polagoma pa se zamisli, jame brskati po knjigi in ne govori ničesar. Ako bi ga bil pa opazoval, videl bi bil, da je to njegovo molčanje nekako premišljeno in da me hoče najbrže s čim iznenaditi. V resnici je bilo takó. V jednej roki je imel koledar v drugej pa uro. Na hip mi zaupije z veselim glasom: „Vzponlad je prišla! Stopila je v tem trenotku mej nas, glej tu v knjigi zaznamovane minute in sekunde njenega prihoda.“

Ne vem, s čim bi me bil bolj iznenadil moj továriš, kakor me je s tem. Zato mu pravim: „Pustiva zaduhlo sobo in pojdiva vén, da pozdraviva novo vzponlad!“ Šla sva toraj na najbolj prisojno stran, kjer je najprej izginil nadležni sneg, da bi ondú morda dobila prvecev vesele vzponladi — snežnobelih zvončkov. Nisva se motila. Našla sva ljubljencev svojih, ki so v lahnem vetriču majali bele svoje glavice, kakor bi nama hoteli reči: prišla je naša kraljica — ljuba vzponlad!

V najino srce pa so doneli njihovi glasovi tako ljubeznivo, kakor lahen spomin vzponladi najinega življenja — nežne mladosti.

Dà, dà, prav si govoril, továriš moj, ko si ta nežni cvet pozdravljal z besedami:

Najprva si mi cvetka tí,
Kar jili vzponlás rodila,
Kakó obrazec tvoj budí
Veselja mi čutila!

Najlepša si mi cvetka tí
V vzponladnej svojej dôbi,
Spomin minolih, zlatih dníj
Se v tebi mi vpodóbi.

Najljubša si mi cvetka ti,
Oj cvetka snežnobela,
Saj v tebi se mi zrcali
Mladostna dôba cela.

M. Š.

Narave kras.

Wsa zemlja ponuja
Radosti ljudém,
Vse letne jo dôbe
Uživati vem.
Po leti — hlad,
Vzponladi — evét,
Jesení — sad
Po zimi léđ.

Cvetice si trgam,
Pod hladom sedim,
Po ledu se drsam,
Od sada živim.
A kras in slast
Narave vse
Za Božjo čast
Razvnémaj me!

A. Medved.

